

811.163.41'367.623'37

811.581'367.623'37

<https://doi.org/10.18485/sj.2022.27.1.34>**ЈЕЛЕНА С. ВУЈИЧИЋ***

Универзитет у Источном Сарајеву

Филозофски факултет

Катедра за синологију

Оригинални научни рад

Примљен: 15.10.2021.

Прихваћен: 22.12.2021.

СЕМАНТИЧКЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ ПРИДЈЕВА СА ЗНАЧЕЊЕМ ЦЈЕЛОСТИ У КИНЕСКОМ ЈЕЗИКУ И ЊИХОВИ ЕКВИВАЛЕНТИ У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

У стандардним уџбеницима за почетнике у учењу кинеског језика, врло често ћемо се сусрести са ријечима, а поготово придјевима, који су преведени као наизглед потпуно синонимни. Та синонимност се може оправдати тиме што, често, те ријечи, односно придјеви, потпадају под исту семантичку поткласу. Међутим, нијансе у значењу, које можемо представити као семантичка обиљежја тих „синонима”, а које су изворним говорницима потпуно разумљиве и природне, србофоним почетницима у учењу кинеског језика не могу бити јасне без додатног појашњења, поготово јер се у већини случајева ученици ослањају само на превод (најчешће са енглеског). Ми смо, у овом раду, покушали да методама контрастивне анализе, конкретно контрастивне семантичке анализе између кинеског и српског језика, изанализирамо такве односе између шест придјева са значењем цјелости или потпуности, у нади да ћемо успјети представити управо одређене нијансе у значењу које су кључне за правилно кориштење ових придјева, те покушати дати и њихове еквиваленте у српском језику.

Кључне ријечи: контрастивна анализа, придјев, синоними, семантичке карактеристике, потпун, читав, цио, анализа.

* Jelena.vujicic@ffuis.edu.ba

1. УВОД; ТЕОРИЈСКИ ОКВИР, МЕТОДОЛОГИЈА И ПРЕДМЕТ РАДА

Контрастивна анализа је један од најразвијенијих поступака у оквиру контрастивне лингвистике којим се до експлицитних сличности и разлика између, по правилу два а и више језика, долази систематским поређењем описа тих језика, односно поступак у коме се један језик, језик А, проучава или кроз призму другог језика, језика Б, или се језици А и Б пореде на основу неког заједничког обиљежја (Ђорђевић 1987: 3). Релевантност контрастивне анализе у домену учења страног језика огледа се у педагошким импликацијама, попут пружања информација које су заслужне за то да омогуће израду квалитетног и адекватног дидактичког материјала за говорнике одређеног матерњег језика, као и организовање сврсисходног наставног програма. Дакле, у смислу педагошке релевантности, мотивација за контрастивну анализу била је у демистификавању разлика или сличности између два језика, како би се створили погодни услови за што лакше превазилажење педагошких препрека за професора али и ученичких проблема у процесу учења и усвајања циљног језика.

У изучавању људске способности учења, концепт „интерференције” је повезан са трансфером (преносом), што је један од основних појмова у психологији. Контрастивна анализа је својеврстан хибрид лингвистике и психологије – с обзиром на то да се лингвистика преваходно бави својствима језика а не директно учењем језика, које је више у домену психологије. Пошто је контрастивна анализа (барем у њеном зачетку) била примарно фокусирана на учење другог (или страног) језика, била је ту очигледна та психолошка компонента. Та компонента о којој говоримо јесте теорија трансфера. Трансфер је једна психолошка хипотеза која нам говори да ће учење задатка А неминовно имати утицај на накнадно учење задатка Б (Ке 2004: 35). Исти шаблон се примјењује и у изучавању процеса учења језика – у том смислу, трансфер се односи на утицај једног језика у процесу учења другог језика. „Појединци имају тенденцију да преносе форме и значења, као и дистрибуцију форме и значења, из својих матерњих језика и изворне културе у страни језик и културу” (Ладо 1957: 2).

Та интерференција која се дешава, односно негативни трансфер у процесу учења који резултира грешкама, врло често се појављује услед неразумијевања суштинских семантичких одлика ријечи циљног језика под утицајем других језика које познајемо. За потребе нашег рада, одабрали смо да се позабавимо темом трансфера у лексичко – семантичком домену, а који се узрокован методом превођења.

„Семантичке карактеристике или семантичке компоненте су најмање јединице значења унутар једне ријечи. Значење ријечи може бити описано као комбинација семантичких карактеристика” (Ке 2004: 96). Примјера ради, лингвиста Ке Пинг наводи овај примјер одређивања семантичких карактеристика:

човјек жена дијете
бик крава теле

У овим групама ријечи, именица „човјек” и именица „бик” дијеле семантичку карактеристику (+мушки), именице „жена” и „крава” имају семантичку карактеристику (+женски), а именице „дијете” и „теле” (+потомак). С друге стране, именице „човјек”, „жена” и „дијете” имају семантичку карактеристику (+људско биће), док други сет именица има карактеристику (+животиња).

У смислу контрастивне лингвистике, исти аутор (Ке 2004: 97) наводи двије процедуре значајне за процес контрастивне анализе између сличних лексичких поља два језика (по угледу на теорију Карла Џејмса (1980)):

1. Онај који врши анализу може дати спецификације (семантичке карактеристике) лексема из истог лексичког поља из L1 (матерњег језика) и L2 (страног језика). Затим се врши анализа карактеристика, односно присуства или одсуства неке карактеристике за дату лексему, а потом се пореде лексеме из L1 и L2; ако се установи да одређене лексеме у два језика дијеле исте семантичке карактеристике, онда се може говорити о преводачким еквивалентима.
2. Може се одмах употријебити преводачка еквиваленција. Овај приступ подразумијева оквирно превођење лексема са једног језика на други а потом анализу семантичких карактеристика датих лексема како би се утврдило да ли се двије лексеме из различитих језика у потпуности „подударају”.

Резултати оваквих анализа су значајни и у другим аспектима. „Осим што откривају семантичка преклапања унутар сваког од два упоређена језика, они такође указују на даља значења у два језика” (Бернт 2009: 34). Систематска контрастивна анализа ове врсте, нема сумње, може да развије читаву мрежу међусобних веза између два језичка система. Ово ће, с друге стране, свакако дати и важне нове увиде свима онима који се баве развијањем ефикаснијих метода одабира, оцјењивања и презентације лексичке грађе страног језика на часовима страних језика, у уџбеницима, програмима наставе страних језика итд. Дефинитивно се може рећи да ће овакве анализе довести и до значајних побољшања двојезичних рјечника (Бернт 2009: 36).

Неколико рјечника синонима је већ објављено у Кини, међу којима су најпознатији *Модерни кинески рјечник синонима* и *Нови кинески мулти-функционални рјечник*. Међутим, сви ти рјечници су писани за кинеско тржиште, самим тим, за изворне говорнике – који већ имају довољно развијен осјећај за језик, те кориштење тих рјечника странцима није од велике помоћи. Одабир ријечи, угао анализе, као и селекција реченица које илуструју кориштење одређених синонима – све у овим рјечницима одабрано је на основу разумевања, перцепције и проблема са којим се изворни говорници кинеског

језика суочавају. Управо из тог разлога, а с порастом интересовања за учење кинеског језика свуда у свијету, све чешће се посљедњих година у научном свијету сусрећемо са разним научним радовима, монографијама, уџбеницима и приручницима који се баве дистинктивним обиљежјима синонимних ријечи и израза. Оно што је примјетно, јесте да је већина тих приручника штампаних у Кини намијењена за говорнике енглеског језика, или за странце који ће „преко” енглеског учити кинески језик. То за изворне говорнике српског језика ствара дилеме у одабиру праве ријечи; енглески и српски језик су два типолошки различита језика, и многе ствари које важе за енглески, у српском језику некада напросто нису примјенљиве.

Предмет нашег рада је управо једна таква компаративна кинеско-српска анализа семантичких карактеристика неколико најчешће кориштених придјева са значењем *потпуности*. Истраживање почива на једном сегменту грађе, прикупљење, анализиране и квалификоване у монографији *Компаративне илустрације најчешће кориштених кинеских ријечи и фраза* (Лу 2009). Ово сматрамо оправданим методолошким поступком с обзиром на то да се истраживање ауторке темељи на богатом корпусу, који је омогућио темељну и ваљану класификацију и компарацију ових придјева. За потребе нашег истраживања преузете су придјевске лексеме које је Лу идентификовала као поткласу придјева са значењем *цијелости*. Приликом анализе семантике придјева са значењем *потпун/цијели/читав*, сагледаће се могућности испитивања њиховог значења кроз теорију прототипа, као наш иницијални методолошки приступ у овом истраживању, затим ћемо покушати одредити њихове еквиваленте на српском језику, али ћемо се трудити да уз ову семантичку анализу представимо и илуструјемо граматичке карактеристике датих придјева.

У овом раду, приликом анализе семантике придјева поменутог значења, сагледаће се и могућности везане за граматичке склоности сваког од наведених придјева, односно разлике у кориштењу сваког од ових придјева у поређењу с њиховим синонимима, њихове колокације са другим врстама ријечи у правилним реченицама (уколико су од неког значаја), те одређене синтаксичке склоности. Одабране придјеве подијелићемо у три групе, категоризоване по принципу теорије значењског прототипа. У том смислу, придјеви које бирамо за анализу, позивајући се на корпус аутора Лу Фубо у њеној монографији *Компаративне илустрације најчешће кориштених кинеских ријечи и фраза*, а сматрајући да су значењске и употребне границе између њих најмање јасне, су слједећи: 全 (quán), 全部 (quánbù), 所有 (suǒyǒu), 完全 (wánquán), 全体 (quántǐ) и 整个儿 (zhěnggèr).

2. СЕМАНТИЧКА АНАЛИЗА ДИСТИНКТИВНИХ ОБИЉЕЖЈА ПРИДЈЕВА СА ЗНАЧЕЊЕМ ОСОБИНЕ ПОТПУН

Ако погледамо неке од најчешће кориштених кинеско-енглеских рјечника у настави, примијетићемо да се ових шест придјева преводе углавном једним те истим енглеским ријечима. Ми смо као илустративни примјер превода одабрали *Студентски енглеско-кинески кинеско-енглески рјечник* (издао Пекиншки универзитет, издавачка кућа центра за стране језике и истраживања, Пекинг, издање 2002), који је увелико кориштен као мјеродаван преводилачки приручник и током наставе на Катедри за синологију Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву. Из рјечника цитирамо :

1. страна 544., 全 – all, whole, entire, total
2. страна 544., 全体 – entire, whole
3. страна 544, 全(部) – all, whole, entire, total
4. страна 590., 所有 – all, entire
5. страна 630., 整(个儿) – whole, all, full, complete, entire
6. страна 630., 完全 – complete, whole, entire

За превод ових придјева на српски изабрали смо *Енглеско-српски рјечник Матице Српске* (Светозар Кољевић, Ивана Ђурић-Пауновић, 1999). Преводе цитирамо:

1. страна 30., all – потпун, у целини
2. страна 887., whole – цео, целокупан, сав
3. страна 291., entire – сав, потпун, цео, читав
4. страна 830., total – потпун, тоталан
5. страна 166., complete – потпун, целовит
6. страна 357., full – потпун(о), целовит, пун

Дакле, уколико нам приручници и рјечници дају овакве преводе, више је него очигледно да ће ученици у процесу усвајања језика за ове придјеве помислити да су потпуно синонимни и међусобно замјениви, да се могу насумично користити у реченицама и изразима, те да тако нећемо направити грешку, било у значењу, било у граматичком изразу. Међутим, ситуација је другачија. Сваки од ових придјева има одређену тенденцију или карактеристику која га издваја од осталих придјева из ове поткласе, те у неком смислу одређује његово кориштење. Наш циљ је да појаснимо те разлике и омеђимо границе кориштења сваког од датих придјева.

Прије него што почнемо с конкретном анализом придјева, битно је рећи да ћемо се у овој анализи фокусирати на ове ријечи само у смислу њихове природе и значења као придјева, односно, нећемо говорити о њиховим ка-

раактеристикама када обнашају друге функције као друге врсте ријечи.¹ Ради лакше анализе, подијелићемо ових шест придјева у три групе, тако правећи паралелну компаративну анализу између њих, њихових сличности и различитости у значењу, начина кориштења и превода на српски језик. На ову подјелу смо се одлучили по угледу на анализу ауторке Ли Фубо, сматрајући да је она дала доста добар приказ компарације ових блиских синонима.

2.1. Придјеви 全, 全部

Оба придјева са енглеског на српски језик могу се превести као као *потпун*, *цео*. Међутим, њихова „потпуност” је другачија, те то захтијева другачије еквиваленте на српском језику. Како нам Лу Фубо у свом приручнику сугерише, 全 се као придјев приписује цјелости или пуноћи једног ентитета или предмета, попут читава књига, читаво село. У српском језику, ријеч *читав* подразумијева да одређеној цјелини не фали ниједан дио, што је управо карактеристика ријечи 全. Користити ријеч потпун у овом смислу, као потпуно село, потпуна књига – није у духу српског језика нити носи предвиђено значење. Стога, за придјев 全 предлажемо српски преводни еквивалент – читав.

Придјев 全部, с друге стране, је сума нечега збирног и бројивог што чини једну цијелину, попут цијела плата, цијели износ (новца или рачуна и сл.). Сматрамо да би прикладнији превод за 全部 била ријеч „цијели”, „цјелокупан”, „свеукупан”, у неким случајевима и „сав”. Погледајмо примјере наведене на страници 443.:

1. 全书共五百多万字。 *全部书 / Читава књига има преко 500000 карактера.
2. 全部费用由公司支付。 *全费用 / Цјелокупан износ биће исплаћен од стране компаније.

Ако бисмо у првој реченици умјесто правилно искориштеног 全 користили 全部, реченица би добила потпуно различито значење, могла би се схватити и превести као „све књиге” или „цјелокупан збир књига које имамо на располагању”. С друге стране, у другој реченици искористити 全 умјесто 全部 је погрешно јер се 全 не користи уз збирне именице, па самим тим ова реченица звучи незграпно и погрешно.

Према приручнику, циљни предмет описивања за ова два придјева је другачији.

¹ Уобичајено је да одређена ријеч припада некој врсти ријечи. Међутим, у кинеском језику, постоји феномен тзв. конверзије врсте ријечи – појаве да одређена ријеч без икаквих морфолошких промјена може да обавља граматичку функцију двије или више врста ријечи (Ли/Ченг 2008: 13).

Придјев 全 се користи за описивање нечег што је конкретно и има одређен обим, простор, дужину (читава књига 全书, читава компанија 全公司, читава зграда 全楼, читавом дужином 全长, читав свијет 全世界). Придјев 全部 ћемо користити да опишемо најчешће апстрактне концепте (сва енергија 全部心血, сав труд 全部精力, сво богатство 全部财富, цјелокупан износ 全部费用, сав материјал 全部资料).

Још једна релативно битна разлика јесте и то што придјев 全 може бити предикативни придјев, односно самостално може стојати као предикат у реченици, док придјев 全部 нема ту карактеристику. Примјер из приручника на 444. страни гласи:

1. 这家商店不大，商品却挺全。) Ова продавница није велика, али има читав асортиман производа.)

2. ⊗ 这家商店不大，商品却挺全部。(Ова продавница није велика, али су јој производи заиста свеукупни/цјелокупни.)

2.2. Придјеви 全部, 所有

Ова два придјева се често доводе у везу јер могу бити међусобно замјењиви, али разлика између њих је у томе што је обим кориштења 所有 много шири. Може се користити у генерализацијама, описујући све људе или ствари у неком аспекту, док се придјев 全部 не може користити за описивање људи, искључиво за описивање ствари. Ако бирамо између ова два придјева, 所有 ћемо користити за уопштenu генерализацију, а 全部 у генерализацији ствари, и то често у случајевима када имамо збирно значење неких именица.

Примјер за 所有 на 445. страници је:

1. 公司里所有的职员都有这个要求。(Сви запослени у фирми имају овај захтјев.)

2. ⊗ 公司里全部的职员都有这个要求。(Цјелокупни/свеукупни запослени у фирми имају овај захтјев.)

Сматрамо да би најприкладнији превод за придјев 所有 био – „све”, „сав/сва” „сви” – уколико говоримо о генерализацији ствари или људи. Чак и у случајевима збирних именица, ови преводи би били сасвим коректни (сав шећер, сав материјал).

Оба придјева имају исту карактеристику – ни један ни други придјев не могу самостално бити предикати реченице, њихова функција је искључиво атрибутивне природе.

2.3. Придјеви – 全体, 全部, 整个 (儿)

Како нам приручник сугерише, сва три придјева могла би се, преко енглеског преводног еквивалента „whole” на српски превести као „цио”/ „цијели”. Међутим, постоје одређене нијансе у значењима.

Придјев 全体 је се користи када говоримо о скупу људи, а не ствари.

Када бисмо говорили о сумирању, груписању ствари, што конкретних, што апстрактних, користили бисмо придјев 全部.

Затим, уколико желимо да говоримо о цјелости неког временског концепта (попут цијели дан, цијела година итд.) или неке институционалне јединице (разред, класа, факултет, смјена) конкретно о једном ентитету чији су сви њему припадајући дијелови или тренуци „на броју”, користићемо придјев 整个.

Погледајмо примјере на страни 448. :

1. 全体人员马上到门前集合! (Цјелокупно/сво особље нека се одмах скупи испред улаза!)
2. 这间屋子里的东西就是我的全部家当。(Ствари у овој просторији су моја цјелокупна/сва имовина.)
3. 整个下午, 我都在图书馆看书。(Цијело послеподне сам у библиотеци читао књигу.)

У сваком од ових примјера, насумично кориштење неког другог, наизглед синонимног придјева, представљало би мању или већу семантичку грешку. Када, дакле, упућујемо на скуп људи, не треба користити 全部 а и кориштење придјева 整个 у том случају нипошто не долази у обзир.

У случају упућивања на скуп или суму ствари, 全部 се никако не може користити за опис временске цјелине, погледајмо примјер који је Лу Фубо навела на страни 449. :

1. ⊗全部下午, 我都在图书馆看书。(Свеукупно/цјелокупно послеподне сам у библиотеци читао књиге.)

Придјев 整个 ће се увијек користити у случају конкретних, цјелокупних ентитета, ствари, које имају јасне границе и обим, те никада за апстрактне именице.

Сва три придјева имају улогу атрибута у реченици, и не могу самостално бити предикати реченице.

2.4. Придјеви 全, 完全

У приручнику ауторка није говорила много о компарацији ова два придјева, него их је поредила са аспекта прилога, и у свом приручнику представила

само као прилоге. Међутим, сматрамо да је битно рећи и неколико ријечи о карактеристикама ова два елемента у њиховој придјевској функцији.

Прије свега, сличности су у томе да се значење оба придјева може пре-вести као потпуно, цијело, без изузетка, комплетно, те да оба придјева могу самостално бити предикати у реченици. Међутим, између њих постоје и разлике. Прије свега у томе какву функцију могу обављати у реченици. Придјев 全 може да буде предикат, али он има и могућност и да буде у служби атрибута. Придјев 完全 не може бити атрибут. Осврнимо се на примјер на страници 443. :

1. 全书共五百多万字。(Цијела књига има преко 500000 карактера.)
2. ⊗ 完全书共五百多万字。(Комплетна књига има преко 500000 карактера.)

Обављајући службу предиката у реченици, ова два придјева могу се наизмјенично користити само у одређеним ситуацијама. Наизмјенично или насумично користити ова два придјева могуће је ако говоримо о апстрактном, а не конкретном, материјалном ентитету, рецимо, у примјеру из електронског рјечника (Pleco, Version 3.2.69. 2019 / 完全):

1. 他的话没说完全。(Оно што је он хтио рећи није комплетно/потпуно ~ односно – није све у потпуности испричао.)
2. 他的话没说全。(Оно што је он хтио рећи није потпуно ~ односно – није све у потпуности испричао.)

Међутим, ако погледамо примјер из приручника о синонимима, увидјеће-мо да код конкретних ствари није могуће користити ова два придјева наизмје-нично, односно, придјев 完全 се у случају конкретних именица не користи.

1. 这家商店不大，商品却挺全。(Ова продавница није велика, али јој је понуда производа заиста употпуњена.)
2. ⊗ 这家商店不大，商品却挺完全。(Ова продавница није велика, али су јој производи заиста потпуни.)

Кориштење придјева 完全, није толико често као што је често његово кориштење у улози прилога. Али, када се користи као придјев у служби пре-диката, он би требао да се односи на апстрактне, нематеријалне концепте.

1. 他的理解不完全。(Његово разумијевање није потпуно.)

3. ТАБЕЛА СА СЕМАНТИЧКИМ КАРАКТЕРИСТИКАМА И ДИСТИНКТИВНИМ ОБИЉЕЖЈИМА ПРИДЈЕВА

Ради боље прегледности, након анализе коју смо у раду представили и поткријепили примјерима, сматрали смо да би било корисно формирати табелу с приказом присуства/одсуства дистинктивног обиљежја.

Табела 1.а

ДИСТИНКТИВНО ОБИЉЕЖЈЕ	全 (quán)	全部 (quán bù)	所有 (suǒ yǒu)	完全 (wán quán)	全体 (quán tǐ)	整个儿 (zhěng gèr)
МОЖЕ СЕ ПРЕВЕ- СТИ КАО ПОТПУН	+	-	+	+	-	-
МОЖЕ СЕ ПРЕВЕ- СТИ КАО ЦИО	+	+	+	+	-	+
МОЖЕ СЕ ПРЕВЕ- СТИ КАО ЧИТАВ	+	-	-	+	+	+
МОЖЕ СЕ ПРЕВЕ- СТИ КАО САВ/СВА/ СВО/СВЕ	-	+	+	-	+	+
МОЖЕ СЕ ПРЕВЕ- СТИ КАО ЦЈЕЛОКУПАН /СВЕУКУПАН	-	+	+	-	-	-
ОПИСУЈЕ КОНКРЕТ- НЕ СТВАРИ	+	-	+	-	+	+
ОПИСУЈЕ АПСТРАКТНЕ ПОЈМОВЕ	-	+	+	+	-	-
ОПИСУЈЕ ЖИВЕ ОБЈЕКТЕ	-	-	+	-	+	-
ОПИСУЈЕ НЕЖИВЕ ОБЈЕКТЕ	+	+	+	+	-	+
МОЖЕ ОБАВЉАТИ ФУНК. ПРЕДИКАТА	+	-	-	+	-	-
МОЖЕ БИТИ АТРИБУТ	+	+	+	-	+	+

4. ЗАКЉУЧАК

У раду смо се бавили семантичком анализом шест придјева који, преведени на српски језик, носе наизглед исто или барем слично значење. Циљ рада је било разграничавање у смислу кориштења, односно анализирање дистинктивних обиљежја како би преводни еквиваленти на српском језику били што више одговарајући изворном значењу придјева. Како смо у самом уводу навели, ова проблематика је комплексна из разлога што се ријечи са кинеског на српски преводе „преко” енглеског, па се у том процесу губи у преводу она нит која разграничава или одређује кориштење неког одређеног придјева за неку одређену ситуацију. Приликом превода ових шест придјева уз помоћ актуелних рјечника које користимо у настави, дошли смо до врло јасне ситуације у којој се показује двосмисленост превода, јер нам је пракса указала на то да, практично, свих ових шест придјева можемо превести са три српска еквивалента – цио, потпун, цјеловит (три најчешћа превода). У том случају, немамо јасне инструкције по питању кориштења, одговоре на питања каква је разлика између ових придјева, има ли разлике уопште, и ако је има, у чему се она огледа? Стога, сматрајући да је битно упоредити ове придјеве на неколико нивоа, и у неколико различитих група, спровели смо анализу по угледу на монографију *Компаративне илустрације најчешће коришћених кинеских ријечи и фраза*, ауторке Лу Фубо, те сматрамо да смо успјели дати један ваљан преглед семантичких карактеристика које ће упутити србофоне ученике на правилан избор одређеног придјева. Анализирали смо придјеве тако што смо их подијелили у четири групе, одредивши тако придјеве које ћемо директно упоредити и направити између њих паралеле, а категорије које смо поредили су биле – значењски еквиваленти у српском језику, конкретност или апстрактност појмова које описују, да ли се односе на живе или неживе објекте, контексти кориштења, те смо изашли из оквира, описујући и синтаксичке карактеристике, попут њихових склоности ка предикативности или атрибутивности у реченици.

Све ове карактеристике су битне јер дају нову димензију датим придјевима, те руше заблуде о њиховој синонимији. У жељи да на најјаснији могући начин представимо те карактеристике код датих придјева, формирали смо и табелу дистинктивних обиљежја, гдје се много концизније и конкретније може видјети присуство/одсуство одређеног обиљежја.

Сматрамо да смо у овом раду дали релативно добар одговор на постављена питања, а свакако морамо признати да би још детаљнија и комплекснија анализа довела до већих и бољих резултата који би евентуално олакшали учење кинеског међу говорницима српског језика.

ЛИТЕРАТУРА

- Бернт 2009:** R. Berndt, *Lexical contrastive analysis*, Brno studies in English (vol. 8), (31–36), Brno: Masarykova univerzita.
- Ђорђевић 1987:** R. Ђорђевић., *Uvod u kontrastiranje jezika*, Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva
- Ган 2002:** Gan Mei Hua, *Students English-Chinese Chinese-English Dictionary*, Beijing: Beijing Language University Press
- Хонг/Цанг/Лију 2019:** J. F. Hong, Y. Zhang, P. Liu, *Chinese Lexical Semantics*, 20th workshop revised selected papers, Beijing, Springer Press
- Џејмс 1980:** C. James., *Contrastive Analysis*, London: Longman.
- Ке 2004:** 柯平, 对比语言学 *Contrastive linguistics*, 南京: 南京师范大学出版社.
- Ладо 1957:** R. Lado, *Linguistics across Cultures: Applied Linguistics for Language Teachers*, Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Ли/Ченг 2008:** Li Dejin, Cheng Meizhen, *A Practical Chinese Grammar for Foreigners*, Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Лиу 2006:** Liu Xun, *Teaching Chinese as a Second Language*, Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Лиу 2009:** Liu Xun, *New Practical Chinese Reader Instructor's Manual 4*, Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Лу 2009:** Lu Fubo, *Comparative Illustrations of Common Chinese Words and Expressions*, fifth edition, Beijing: Beijing Language University Press.
- Кољевић/Ђурић Пауновић 1999:** Светозар Кољевић, Ивана Ђурић-Пауновић, *Енглеско-српски рјечник*, Нови Сад: Матица српска.
- Сијаолеи Ђин 2004:** Xiaolei Jin, *Анализа тешкоћа које се јављају при учењу кинеског језика код студената чији је матерњи језик српски*, *Трагови* (ур. Р. Пушић), Београд: Филолошки факултет, 123–136.

SEMANTIC CHARACTERISTICS OF ADJECTIVES IN CHINESE WITH THE MEANING “WHOLE” AND THEIR EQUIVALENTS IN SERBIAN LANGUAGE

Summary

In textbooks for beginners in learning Chinese, we will very often encounter words, especially adjectives, which are translated as seemingly completely synonymous. This synonymy can be justified by the fact that, often, these words, fall under the same semantic subclass. However, nuances in meaning that can be presented as semantic features of these „synonyms”, which are completely understandable and natural to native speakers, may not be clear to beginners in learning Chinese, especially since in most cases they rely solely on translation. During the analysis, we have tried to go into detail with such relationships between the six adjectives with the meaning ”complete/whole”, in the hope that we will be able to present precisely those nuances in the meaning that are crucial for the proper use of these adjectives, as well as to try to give their equivalents in Serbian. In this paper, the adjectives we chose to analyze, focusing on the corpus of the author Lu Fubo, in her monograph *Comparative Illustrations of Commonly Used Chinese Words and Phrases*, and considering the most meaningful and usable boundaries between them, are: 全 (quán), 全部 (quán bù), 所有 (suǒ yǒu), 完全 (wán quán), 全体 (quán tǐ) and 整个儿 (zhěng gèr). We have divided these six adjectives into three groups, thus making a parallel comparative semantic analysis between them, their similarities and differences in meaning, usage and translation into Serbian.

Key words: adjective, synonyms, semantic characteristics, complete / whole, analysis.

Jelena Vujičić